

Prosperous Rhetoric in ‘Naritanai’ “நற்றிணை”யில் பரத்தைவழிச் சொல்லாடல்கள்

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
ASH-2026-130410947

Volume: 13

Issue: 4

Month: April

Year: 2026

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

Received: 02.02.2026

Accepted: 20.03.2026

Published Online: 01.04.2026

Citation:

Davamani, S. et al.
“Prosperous Rhetoric
in ‘Naritanai’.” *Shanlax
International Journal of Arts,
Science and Humanities*,
vol. 13, no. 4, 2026,
pp. 110-18.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
sijash.v13i4.10947](https://doi.org/10.34293/sijash.v13i4.10947)

This work is licensed
under a Creative Commons
Attribution-ShareAlike 4.0
International License

S. Davamani

(Ref.No: 3664/Ph.D.K8/Tamil/Part Time/ Confirm/July 2017/dt:10.06.2019)

Ph.D. Research Scholar (Part-Time), Department of Tamil
H.H. The Rajah’s College (Autonomous), Pudukkottai
(Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India
<https://orcid.org/0009-0005-7929-1537>

S. Amutha

Research Advisor – Associate Professor, Department of Tamil
Rajah Serfoji Government Arts College (Autonomous), Thanjavur, Tamil Nadu, India
(Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India
<https://orcid.org/0009-0005-6254-7102>

A. Senthamaraianni

Associate Professor, Department of Tamil
H.H. The Rajah’s College (Autonomous), Pudukkottai, Tamil Nadu, India
(Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India
<https://orcid.org/0009-0007-9435-369X>

Abstract

A tradition that refers to the octogenarian scriptures beginning with Nārītāna Nāla Krundogai, Nārītāna is stopped by the first eye. Akachuvai Keeumiya Naritana songs proclaim the life, social status, customs and culture of the people of that time. Rhetoric is strong in these songs. It happens and becomes powerful. The Mant who performs or performs such speech becomes a person of superiority and personality in the society. This article explains that Bharathi, who is the foremost among the people who perform such a speech, is explained through beautiful songs.

Keywords: Rhetoric, Narrative, Exhortation, Acts of Virtue, Languages of Gratitude, Worldly Speaking.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை எனத் தொடங்கும் எட்டுத்தொகை நூல்களைக் குறிப்பிடும் பழம்பாடல் ஒன்று, நற்றிணையை முதற்கண் நிறுத்தி உள்ளது. அகச்சுவை கெழுமிய நற்றிணைப் பாடல்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்வு, சமுதாய நிலை, பழக்கவழக்கம், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பறைசாற்றுகின்றன. இப்பாடல்களில் சொல்லாடல் என்பது வலிமையானது. அது நிகழுமிடமும் வலிமையுடையதாகின்றது. இத்தகைய சொல்லாடல் நிகழுமிடம் அல்லது நிகழ்த்தும் மாந்தர் சமுதாயத்தில் மேன்மையும் ஆளுமையும் உடையவராகின்றார். அத்தகைய சொல்லாடல் நிகழ்த்தும் நபர்களுள் முதன்மையானவராகத் திகழ்பவள் பரத்தை என்பதை நற்றிணைப் பாடல்கள்வழி விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கருவிச் சொற்கள்: பரத்தை, சொல்லாடல், நற்றிணை, இந்நெறிப்பு அறிவுறுத்தல், அறத்தோடு நிறைவு, நன்றி பாராட்டும் மொழிகள், உலகியல் கூறல்

முன்னுரை

மனிதன் அனுபவங்களால் பண்படாத காலங்களில் நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தான். அனுபவங்களால் பண்பட்ட பிறகு வேட்டைத் தொழிலிருந்து வேளாண் தொழிலுக்கு மாறினான். நிலத்தைப் பண்படுத்தி அவன் வேளாண் செய்த நிலம் மருதநிலம் எனப்பட்டது. மருதநிலத் தலைவன் ஆணாதிக்கம் நிறைந்தவனாகக் காணப்பட்டான். அச்சமுகம் ஆணாதிக்கச் சமுகமாக விளங்கியது. அவ்வாதிக்கத்தின் மூலம் பெண்ணுக்கு (தலைவிக்கு) எதிராக அவன் மேற்கொண்ட ஒழுக்கம் பரத்தமை ஒழுக்கம். இந்தப் பரத்தமைப் பிரிவினை அக்கால கட்டத்தில் ஒரு ஒழுக்கமாகவே கருதியிருக்கின்றனர். இதனை ஆணுக்கு மட்டுமே ஏற்றதாக அக்கால சமுகம் கட்டமைத்திருக்கின்றது. இத்தகைய ஒழுக்கத்தைத் தலைவன் மறைமுகமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அனைவருக்கும் தெரியும் வகையிலேயே வைத்துள்ளான். தலைவனின் இந்தப் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டிக்கும் விதமாகத் தலைவி, தோழி சொல்லாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பரத்தையர்களின் சொல்லாடல் வழி அக்கால பெண்ணியக் கட்டமைப்பை ஆராய்வதாக இவ்வியல் அமைகின்றது.

பரத்தையர் - பரத்தமை விளக்கம்

சங்ககாலச் சமுகம் போர்ச்சமுகம் போரில் வெற்றி பெற்றோர், தோல்வியடைந்த நாட்டுப் பெண்களை அடிமைகளாகப் பிடித்து வந்துள்ளனர். அவ்வாறு பிடித்துவரப் பெற்ற பெண்களே பரத்தையர்களாக ஆக்கப் பெற்றனர் என்பதை,

மன்னர்களால் போரில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட பெண்கள் மன்னர்களின் மன்னர்களின் ஆடம்பரப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதோடு ஆண்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்பவராகவும் பயன்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களின் ஒரு பகுதிப் பெண்கள் ஆண்களின் பாலியல் தேவைகளை நிறைவேற்றப் பரத்தையர்களாக வாழ்ந்தார்கள்¹

என்ற கூற்று இதனை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும், போர்ச் சமுகத்தில் ஆடவர்கள் பலர் இறந்துபட்டனர். எனவே, திருமணமாகாத பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகுந்திருக்க வேண்டும். இப்பெண்களும் பின்னர் பரத்தைகளாக்கப் பெற்றுள்ளனர் என்று கருதவும் இடமளிக்கின்றது.

பரத்தை என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல்லன்று. பர - பிற, ஸ்திரி - த்தை, பரஸ் ஸ்திரி பரத்தை எனக் கொண்டு அயல் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப் பெற்ற பெண்மீர் என ஊக்கிக் இடமுண்டு²

என்ற கருத்திற்கேற்ப இவர்கள் பிறநாட்டிலிருந்து வந்த பெண்கள் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

பரதவர் என்ற நெய்தல் நிலப் பொதுப்பன்மைப் பெயர் பரதவன், பரதன் என ஒருமை ஆண்பால் பெயராகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். பரதவன் என்ற ஒருமைப் பெண்பால் பெயர் பரத்தை எனவும் ஆகியிருக்க வாய்ப்பு உண்டு. நுளையர் என்பது நுளைச்சி என்பது போல பரதவன், பரத்தி (பரத்தை) எனவும் மாறியிருக்க இடமளிக்கின்றது. எல்லாப் பெண்களும் இப்படி அழைக்கப் பெற்றிருக்க முடியாது. திருமணமான மருதநிலத் தலைவனோடு உறவு கொண்ட நெய்தல் நிலத் தலைவியே பரத்தை என அழைக்கப் பெற்றிருக்கலாம். பரவதல் என்ற பொருளில் தன் நிலத்தை விட்டு மருதநிலத் தலைவனோடு உறவு கொண்டதால் பரதவன், பரத்தை என ஆற்றப் பெற்றிருக்கலாம் என்று கருதவும் இடமுள்ளது. இதன்வழி, பரத்தையர்கள் அயல்நாட்டிலிருந்து பிடித்து வரப்பெற்ற அடிமைப் பெண்கள் இல்லை என்பது தெரிகிறது. அவர்களும் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் தான் எனலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் பரத்தை, பரத்தன், பரத்தமை என்ற சொற்களும் சம்பொருளுடைய விலை நலப்பெண்டிர், விலைக்கணிகை, கொண்டி மகளிர் போன்றனவும் இடம்பெறுகின்றன. தனக்கென வரையப்பட்ட பெண்ணை விடுத்துப் பல பெண்டிரிடம் உடலுறவு கொள்பவன் என்னும் பொருளில் பரத்தன் என்றும், தனக்கென ஒருவனை வரைந்து கோடலன்றி தான் விரும்பியோருடனும் உடலுறவு கொள்பவன் என்னும் பொருளில் பரத்தை எனச் சுட்டப்பட்டாள் என்று தெரிகிறது³

என்கிறார் தட்சிணாமூர்த்தி.

ஆலும் பாடலும் வல்லாராகி, அழகும் இளமையும் காட்டி இன்பமும் பொருளும் வெ.கி, யாவர் மாட்டும் தங்காதவர்⁴

என்று இளம்பூரணர் பரத்தை என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறார். பரத்தமை ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்கள், கலைகளில் நன்கு பயிற்சியுடையவராய், ஆடவர்களைப் பிணிக் கும் பண்போடு, கொள்வதில் அதற்காகத் தன்னை அழகுபடுத்திக் கவனமுடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

கள்ளமில்லாத நோக்கமைந்த அழகிய கண்கள், மயிர்ச் சாந்தணிந்து, மணம் ஊட்டப் பெற்ற கூந்தல், பருத்த தோள்கள், ஒழுங்குற வளர்ந்த வெண்பற்கள், திரண்டு நெருங்கிய துடைகள் ஆகிய இத்தகு சிறப்புக்களால் ஒப்புயர்வற்ற பேரழகியாகிய பரத்தை, அழகிய தழையாடை உடுத்து விழா நிகழ்களம் பொலிவுற வந்து நின்றனள் என்பதை,

வயல் வெள் ளாம்பல் இருவ நெறித்தாழை ஐது அகல் அல்குல் அணிபெறத் தழைஇ

என்ற நற்றிணைப் பாடல் சுட்டுகிறது. இதன்வழி பரத்தையர் தம்மை அழகுபடுத்திய அழகை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. முனிவில் பரத்தை, சேரிப் பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர் என்ற மூன்று பிரிவினர் நற்றிணையில் சுட்டப்படுகின்றனர்.

சங்க இலக்கியங்களில் பரத்தமை, பரத்தை, பரத்தன் என்பன போன்ற சொற்கள் கற்புள்ள குடும்ப அறத்திற்கு மாறாக விலங்குச் சொற்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அறிஞர் பலரது விளக்கங்களிலிருந்து அறியலாம். இவ்விலக்கியங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ள பரத்தை என்ற சொல் தாலிகட்டிக் கொண்டு ஆடவனுடன் குடும்பம் நடத்தாத பெண்ணைக் குறிக்கிறது ஆடவரோடு குறிப்பாகப் பிறிதொருத்தியின் கணவரோடு காதல் உறவு வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய இவள், குடும்ப நெறிக்கு மாறான செயலைச் செய்பவளாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகிறாள்.

தனக்கென ஒருவனைத் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் தான் விரும்பியவருடன் தன்னை விரும்பியவருடனும் உடலுறவு கொள்பவள் எனும் பொருளிற் பரத்தை எனும் பெயர் வழங்குகிறது. இவளைப் போன்று பல பெண்களோடு உடலுறவு கொள்ளும், ஆடவனும் பரத்தன் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. அகத்திணைப் பாடல்கள் பெண்களை முன்னிலைப் படுத்துவன என்ற அடிப்படையில் பரத்தை என்ற சொல் கையாளப் பெற்ற அளவிற்குப் பரத்தன் என்ற சொல் கையாளப் பெறவில்லை என்பது அறியலாகின்றது.

பரத்தமைக்குரிய காலமும் சூழலும்

ஆண்மகன் இயற்கையாகவே தன் உணர்வுகளைக் காலத்திற்கும் சூழலுக்கும் தகுந்த வகையில் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளாமல் மற்றவர்களை (காதலி, மனைவி, பரத்தை) மாற்றுகின்றான். இருபாலருக்குமுரிய இயற்கையான உணர்வுகளை ஆண்மகன் மட்டுமே தனக்கானதாகத் தன் கையில் எடுத்துக் கொள்கிறான். அந்த வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் பரத்தமை பிரிவு பேறு காலத்திலும், மாதவிடாய் காலத்திலும் நிகழ்கின்றது. இதனை,

பூப்பின் புறம்பா பீரறு நாரும்

நீத்த கன்றுரையார் என்மணார் புலவர்

பரத்தமையிற் பிரிந்த காலையான்

என்ற நூற்பாவின் வழிச் சுட்டுகின்றார்.

அதேபோல் தலைவியோடு ஊடல் கொண்ட காலத்தில் பரத்தமை பிரிவு நிகழ்கிறது. தன்னுடைய ஊடல் நீங்கிப் பின் தலைவன் தலைவியிடம் வந்து விடுகின்றான். ஆனால், தலைவி அவன் வரவிற்காகவே காத்திருந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அக்காலச்சமூகக் கட்டமைப்பாக இருந்தது என்பது அறியப்படுகின்றது. இந்தச் செய்திகள் தோழி, பாணன், பரத்தை, பாங்கன் ஆகியோரின் சொல்லாடல்கள்வழி அறியலாகின்றது. களவுக் காலத்தில் தலைவி நலத்தின்மீது செவிலித்தாய், நற்றாய் ஆகியோர் மிகுந்த அக்கறை கொள்பவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் கற்புக் காலத்தில் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் குறித்து இவர்கள் பேசுவதே கிடையாது. களவுக் காலத்தில் இருந்தது போல் தலைவிமீது உரிமை கொள்வதோ அல்லது அக்கறை கொள்வதோ நேரிடையாக நிகழ்வது இல்லை. தலைவியும் தன்னுடைய கருத்தை நேரிடையாக வெளிப்படுத்துவதில்லை. தன் தோழி மூலமாகவே தலைவனை வாயில் மறுக்கின்றாள்.

களவுக் காலத்திலேயே மற்றொரு பெண்ணை நினைப்பவன் தலைவன் எனும் போது அவனது ஆளுமைப் பண்பு வெளிப்படுகிறது. ஆளுமை செலுத்துகிறான். இவ்வாறு தலைவனின் கூற்றில் மூவரின் மேலும் தலைவன் ஆளுமை செலுத்துகிறான்?

என்ற கூற்றிற்கேற்ப தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் அமைந்துள்ளமை அறியப்படுகின்றது.

நற்றிணையில் பரத்தையர்

நற்றிணையில் இடம்பெறுகின்ற பரத்தையரில் பெரும்பாலானோர் மருத நிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களே ஆவர். இவர்கள் பலதரப்பட்டவர்கள். இவர்கள் குடும்ப அறத்தைக் கிண்டல் செய்கின்றனர். தான் உறவு வைத்துக் கொண்டுள்ள தலைவனைப் பிறிதொரு பரத்தை வயக்கிவிட்டால் அதனைச் சகித்துக் கொள்ளாதவளாக ஒருத்தி இருந்தால், மற்றொருத்தி தலைவனைப் பிரிய மனமில்லாதவளாய் இருக்கிறாள். காதல் உறவில் அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாகவே பரத்தையர் காணப்படுகின்றனர். இவ்விலக்கியத்தில் பரத்தையர் கூற்றாய் அமைந்த பாடல்களில் இடம்பெறும் கருத்துக்களைக் கொண்டு பரத்தையரின் பண்புநலனைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தலைவனைக் கிண்டல் செய்தல்
2. தலைவனைப் பெண்பித்தன் எனத் திட்டிடுதல்
3. தலைவிக்கும் மேலாகத் தலைவனிடம் அன்பு செலுத்துதல்
4. தற்பெருமை கூறுதல்

பிற அகத்திணைப் பாடல்களைப் போலவே நற்றிணைப் பாடல்களிலும் மருதப்பாடல்களே பரத்தமை ஒழுக்கத்தைச் சுட்டுகின்றன. மருதநிலம் செழிப்புமிக்க நாகரிகம் நிறைந்த செல்வவளம் மிக்க நிலங்களாய் இருந்தமையை அறியமுடிகிறது. அங்நிலங்களில் வாழ்ந்தவர் தம் பொருளாதார நிலை நிறைவுற்றதால் இருந்தது. செல்வம் பெருகப் பெருக அச்செல்வமே, அவனைத் தன்னிலை மாறச் செய்தன. உடல் தேவை முற்றுப் பெற்றபின் உணர்வுத் தேவை மீதாரப் பெற்றனர். தன்மனைக் கிழத்தியர்க்கு மட்டுமே அருள வேண்டிய காதலை அந்நியர்க்கும் பங்குபோட விரும்பினர். இந்நிலையிலேயே மருதத்திணையில் பரத்தமை ஒழுக்கம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என அறியப்படுகின்றது.

முனிவில் பரத்தை

முனிவில் பரத்தை என்றும் ஒரு பிரிவு மகளிர் இருந்ததை நற்றிணைச் சுட்டுகிறது. பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டும் தன்முன் வந்து நிற்கின்ற தலைவனைப் பார்த்து வெகுண்ட தலைவியின் தோழி, உம்மைப் பார்த்ததே போதும், முனிவில் பரத்தையை நாடுக என்கிறாள். இதனை,

முனிவு இல் பரத்தையை எந்துறந்து அருளாய்⁸

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகளால் அறியலாம். தலைவன் மீது கோபம் கொள்ளும் உரிமை தலைவிக்கு உரியது. அது பரத்தையர்க்கு இல்லை. அவ்வாறு பரத்தை கோபம் கொண்டாளானால் தலைவன் வேறு பரத்தையை நாடிச் செல்வது இயல்பாக இருந்திருக்கின்றது. எனவே, தனக்கு கொழுகொம்பாகக் கிடைத்த ஆடவரை தம்மிடத்திலேயே பிணித்து வைக்க, கோபம் கொள்ளாமல் வாழ்வதே சிறந்தவழி விளையாட்டாக ஊடல் கொண்டால் கூட, அவளுக்கு அபாயம் நேரும். எனவே, தலைவி பரத்தையரை முனிவில் பரத்தை என்று கூறுகின்றாள். இதே தலைவன், தலைவி முன்பு கோபத்திற்குரியவனாகிறான். எனவே முனிவில் பரத்தை என்பது பரத்தையின் குணநலன் கருதிச் சுட்டப்பட்ட சொல் என்பது அறியலாகின்றது.

சேரிப் பரத்தையர்

சேரிப் பரத்தையர்களே பொருட் பெண்டிர், மாயமகளிர், வரைவிலா மாணிழையார், இருமணப் பெண்டிர் என்றெல்லாம் இழித்துரைக்கப்பட்டனர்⁹

என்பது தட்சிணாமூர்த்தியின் கருத்து. இச்சேரிப் பரத்தையர்களில் சிலர் காதற் பரத்தையர்களாகவும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள் வாழ்வது தலைவன் மனநிலை பரத்தையர்தம் உள்ளம்

ஆகியவற்றைச் சார்ந்து அமைந்திருக்கக் கூடும். இளம்பூரணர் தம் உரையில் காமக்கிழத்தியர்களில் ஒருசிலர் இழிந்த குலத்தினரும் ஆவர் என்கிறார்.

நற்றிணையில் காதற்பரத்தையைப் பிரிந்து அயற்பரத்தையிடம் சென்ற தலைவனொருவன் திரும்பி வந்து, பாணனைத் தூதாக அனுப்புகிறான். இவள் சேரிப் பெண்ணாய் இருந்தபோதும் காமக்கிழத்தி போல கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை,

கலிமா கடைஇ வந்து எம்சேரித்

தாரும் கண்ணியுள் காட்டி ஒருமைய

நெஞ்சம் கொண்டமை விடுமோ? அஞ்ச

கண்ணுடைச் சிறுகோல் பற்றிக்

கதம்பெரிது உடையள் யாய் அழுங்கலோ இவனே¹⁰

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. இதன்வழி சேரிப் பரத்தையர் இருந்தமையை அறிய முடிகின்றது.

காமக்கிழத்தியர்

காமக்கிழத்தி என்பவள் தலைவனால் முதல் திருமணத்திற்குப் பிறகு வரையப்பட்டவள் ஆவாள். இவர்கள் தலைவியின் பண்புகளை ஓரளவு பெற்றிருக்கக் காணலாம். எனினும், தலைவிக்கு உண்டான முழு உரிமைகளோ பண்புகளோ பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை.

காமக்கிழத்தியர் மூவகைப்படுவர் எனவும்,

இவர்கள் ஒத்த கிழத்தியரும் இழிந்த கிழத்தியரும்,

வரையப்பட்டாரும் என¹¹

என்பது இளம்பூரணர் கருத்து.

காமக்கிழத்தியைப் பிரிந்த பரத்தையிடம் சென்று வரும் தலைவன்மீது கோபம் கொள்கிறாள் காமக்கிழத்தி. ஆனால், தோழி கடிந்துரைக்கும் நிலையை நற்றிணையில் காணமுடிகிறது. வரையப்பட்டாலும், கிழத்தி என்ற உரிமை இருப்பினும், இந்நிழத்தி போன்றதொரு உரிமை அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது புலனாகின்றது.

நற்றிணையில் பரத்தை சொல்லாடும் இடங்களாக 13 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பாணனிடமும், விநலியிடமும் தலைவிக்குப் பாங்காயினர் கேட்பவும், தனக்குப் பாங்காயினர் கேட்பவும் பலவாறாகச் சொல்லாடுகிறாள்.

பாணனிடம் சொல்லாடுதல்

பரத்தை தலைவன் இருப்பதை அறிந்து, அவனுக்கு தன்மீது பயம் உண்டாக்குவது போலப் பேசுகிறாள். அவன் எல்லாராலும் நகுதற்குரியவன் என்கிறாள். காவல் காக்கும் அரணின் வலிமை சிதையும்படி பல யானைகளைப் பரப்பி அழித்து அரண் பலவற்றை வென்ற வலிமைமிக்க சேனையையுடையவன் வழுதி

என்பான். அவன் பலகாலம் வாழ்க எனத் தொழுது ஒன்று சேர்ந்திருக்கும் நிலையான மதிலுடைய குறுநில மன்னர் போல எம்மிடம் வந்தான் தலைவன். அதற்கு யாம் சிறிதும் இரங்குதல் செய்யோம் என்கிறான். இதனை,

**நகை நன்கு உடையன் - பாண! நும் பெருகன்
மினை வலி சிதையக் களிறு பல பரப்பி.
அரண் பல கடந்த முரண் கொள் தானை
வழுதி, வாழிய பல! எனத் தொழுது, ஈண்டு
மன் எயிலுடையோர் போல, அ.து யாம்
என்னதும் பரியலோ இலம்¹²**

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. அவன் மன்னன் போல் வந்தாலும் நான் மயங்கிவிட வில்லை என்று பாணனிடம் தன்னிலை கூறிச் சொல்லாடுவதை அறியமுடிகின்றது. அவன் என் சேரி வந்து என் நெஞ்சத்தைக் கவர்ந்து கொண்டான். அவனை இனி நான் விடுவதாக இல்லை என்கிறான். பிறிதொரு பெண்ணின் இனி நான் விடமாட்டேன் உறுதிபடக் கூறும் பரத்தையின் மனநிலை இங்கு அறியப்படுகின்றது. மேலும் என் தாய் நீ அஞ்சும்படி கணுக்களையுடைய சிறிய மூங்கிற் கோலைப் பிடித்துக்கொண்டு சினம் பெரிதுடையவளாய் இருப்பாள். அவள் எதற்கும் இரங்குகிறவள் இல்லை என்று கூறி மிரட்டுகிறான். இதனை,

**. அஞ்ச,
கண்ணுடைச் சிறுகோல் பற்றிக்
கதம் பெரிது உடையன், பாய் அமுங்கலோ
இலளே¹³**

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் அறியலாம். தலைவன் பரத்தையிருக்கும் இடம்தேடி சேரிக்குச் சென்றமையையும், அவனைப் பரத்தை பிடித்து வைத்துக் கொண்டமையையும். தான் விடவும் மாட்டேன். தன் தாய் கோலுடன் கோபமுற்றிருக்கிறாள் எனக் கூறுவதன் மூலம் தலைவனை வசீகரிப்பதில் தேர்ந்தவளாக சேரிப்பரத்தை விளங்கினாள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

விறலியிடம் சொல்லாடல்

விறலியிடம் தனக்குப் பாங்காயினர் கேட்பவும், தலைமகட்டுப் பாங்காயினர் கேட்பவும் பரத்தை சொல்லாடுகிறாள். பரத்தை தலைவியை விறலியிடம் ஏளனம் செய்கிறாள். தன்னுடன் தலைவன் இருந்து மகிழ்ந்த நிலைமையை விறலிக்குக் கூறுவதுபோல பரத்தை தலைவியின் நலனில் அக்கறைக் கொண்டவளாக மற்றவர்கள் கேட்கும்படி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. ஆம்பல் மலர் நிறைந்த துறையினையுடைய தலைவன் பூமணம் கமழும் என்

கூந்தலைப் பற்றி இழுத்து மடியி உட்கார வைத்து என்னிடமுள்ள சிறந்த வேலைப்பாடு அமைந்த ஒளியுள்ள என் கைவளையல்களைக் கழற்றி விளையாடினான். உடனே நான் உன் மனைவியிடம் இதைக் கூறுவேன் என்று சொன்னாள். இதைக் கேட்டவுடன் அவன் பயந்து நடுங்கினான். அந்த நடுக்கமானது,

**தேர்வண் தலைவன் முந்தை பேரிசைப்
புலம்புரி வயிரியர் நலம்புரி முழுவின்
மண் ஆர் கண்ணின் அதிரும்¹⁴**

என்று இருந்தது. அதை நினைக்கின்ற பொழுது நகை உண்டாகின்றது. ஆண்மகன் உள்ளத்திலும், உடலிலும் பரத்தையிடம் சென்றுவிட்டு வருகின்ற பொழுது தன் வீரத்தை இழந்ததாகவே உணர்கிறான். பரத்தையிடம் செல்வது தவறு என்பதை உணர்கிறான். ஆனாலும் சமூகக்கட்டமைப்பும், ஆண்வர்க்கச் சூழலும் இதனைப் பூசிமெழுகி ஒரு ஒழுக்கமாகவே பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. அக்காலத்தில் பரத்தை தலைவியை ஏளனம் செய்கின்ற, இழிவு நிலையை அக்கால சமுதாயமும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பரத்தை தலைவியைத் திட்டினாலும் அதைப் பொறுத்துக் கொள்வது தலைவியின் பண்பாகவே இருந்தது. அக்காலப் பெண்கரும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

**ஒரு கதைமாந்தரின் பேச்சு, அது உரையாடலாக
இருந்தாலும் சரி அல்லது மனத்தின் செயல்பாட்டை
வெளிப்படுத்தும் மௌனமாக இருந்தாலும் சரி,
தன்னுடைய உள்ளடக்கத்தின் மூலமாகவும்
வடிவத்தின் மூலமாகவும் கதைமாந்தரின்
ஒரு பண்புக் கூறினையோ அல்லது பல்வேறு
பண்புக் கூறுகளையோ விளக்குபவைகளாக
அமையும். அதுபோலவே கதை மாந்தர்களின்
உள்முரண்பாடுகளையும் ஆழத்தில் உறைந்து
கிடக்கும் படிமங்களையும் அழுத்தமாக
வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்தப் பேச்சு, பெரிய
பங்களிப்பினைச் செய்கின்றது¹⁵**

என்ற கூற்றுப்படி பரத்தையின் சொல்லாடல்கள் அமைந்துள்ளன என்பது அறியப்படுகின்றது. பரத்தை விறலியிடம் கூறுவது போல தலைவியிடம் கூறுகின்றாள். உனக்குத் தலைவனோடு தொடர்பு வேண்டுமென்றால், நான் கூறுவதைக் கேள் என்கின்றனர். அதுவும் விறலியிடம் கூறுவது போல் தலைவியிடம் கூறுகின்றாள்.

**நீயே பெருநலத்தையே அவனே
நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநாள் எய்தி
தண் கமழ் புதுமலர் ஊதும்
வண்டென மொழிப மகன் என்னாரே¹⁶**

இப்படைலில் புதிய ஆம்பற்பூவைக் கன்றையுடைய புனிற்றா தின்னும். அது தின்ற மிச்சிலை ஓய்ந்த நடையுள்ள முதிய காளையாடு தின்னும். அவ்வாறாய ஊரையுடைய தலைவன், தொடர்பை நீ விரும்பினால் என் சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளுக. நீயோ, பெருமையுடையக் கூடிய அழகையுடையவன்.

அவனோ, நிரம்பிய நீரையுடைய பொய்கையில் நடுஇரவில் அடைந்து நறுமணமுள்ள புதுமலரைத் தேனுக்காக ஊதும் வண்டு போன்றவன் என்று உலகத்தார் சொல்லுவர் அவனை மகன் என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்கிறாள்.

புனிற்றா தின்ற மிச்சிலை உழுதுவிடு பகடு தின்னும் என்றது. இளமையில் தலைவனை தலைவி நுகர்ந்த பின்னர் அவள் உண்ட மிச்சில் போன்ற தலைவனைப் பிறர் நுகர்வர். அது தலைவிக்கு இழுக்கல்ல என்ற பொருள்பட பரத்தையின் சொல்லாடல் அமைந்துள்ளது அறியப்படுகின்றது.

பரத்தையருடன் தலைவன் கொண்ட நட்பினால் அவன் மேல் கோபம் கொண்டான் தலைவி அச்சுழலில் தலைவன் அவளை இரந்தும், பணிந்தும் பேசுகிறான். இவ்வாறு தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் மேற்கொள்வதை,

**கொடுமை ஒழுக்கங் கோடல் வேண்டி
அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை¹⁷**

என்று தொல்காப்பியம் குறிக்கிறது. பரத்தமை என்பது ஷகொடுமை' ஒழுக்கம் என்பதால் தலைவி ஊடுவது இயல்பே. அவ்வாறு ஊடும் தலைவியைக் கண்டு, பரத்தையர் கேலி செய்து பேசுவதாகவும், அவர்கள்மீது இரங்கிப் பேசுவதாகவும் இச்சொல்லாடல்கள் அமைவதை அறியமுடிகின்றது.

தலைவனைப் பிரிந்து வாடுகிறாள் தலைவி, தோழியருடன் பரத்தை ஒருத்தியும் தேற்றுகிறாள். அவளைத்

**நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநாள் எய்தி
தளர்கமழ் புதுமலர் ஊதும்**

வண்டு என மொழிப மகன் என்னாரே¹⁸

என்ற அடிகள் தலைவன் பல மலர் தாவும் வண்டு போன்றவன் தலைவன். அவனுக்காக நல்ல பண்புகளைக் கொண்ட தலைவியான நீ, அவன் என் போன்றோரிலும் கீழானவன் என்று தலைவி கேட்கும்படி விறலியிடம் பரத்தை கூறுகிறாள். இங்கு தலைவனின் பெண்விருப்பம் புலப்படுகின்றது.

**தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்க எண்ணும்
தலைவன் பிற பெண்கள் ஊடல் கொண்டதையும்
பின் அது தணிந்ததையும் எடுத்துக் கூறுவதாகக்
கூற்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவியின்
முன்னேயே பிற பெண்களைப் பற்றிக் கூறுகின்ற**

**அளவுக்குத் தவறு மலிந்துபோய் இருந்தது.
இதற்குப் பெண்ணின் ஊடலுக்கு மரியாதை
என்பது அளிக்கப்படவில்லை¹⁹**

என்ற நிலைப்பாடு சமூகத்தில் இருந்தது. இச்சூழலில் ஒரு பெண்ணே, மற்றொரு பெண்ணிற்கு (தலைவிக்கு) தலைவனால் ஏற்படும் துன்பத்தைப் போக்குவதாக பரத்தை கூற்று அமைந்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

தலைமகட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லாடியது

பரத்தை தனக்கும் தலைவனுக்குமுள்ள தொடர்பை தலைவிக்கு வேண்டியவர்கள் கேட்கும் வண்ணம் நெருங்கிப் பேசுகிறாள். தலைமகட்குப் பாங்காயினர் கேட்ப பாணனிடமும், விறலியிடமும் பேசும் பேச்சுக்கள் அமைந்துள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

வெறுப்புத் தீர்ந்த கூட்டத்திற்கு என் காதலர் என்னை நெருங்காராயினும், கண்டு மகிழ்த்தக்க அவரைக் காணாமிடத்து வாழ்க்கை இனிதாயுள்ளது என்கிறாள். இதனை,

**துணி தீர் கூட்ட மொடு துன்னார் ஆயினும்
இனிதே, காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல்²⁰**

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. தலைவன் தனக்குத் துன்பம் தருவனாக இருந்தாலும் அவனைக் காண்பதே தனக்கு இன்பம் என்று கூறுவதால், தலைவி போலவே தலைவன்மீது அன்பு கொண்டவளாக பரத்தை இருப்பதை உணர்த்துகிறது.

கண் அடைந்த துன்பத்தை நீக்கக் கை பயன்படுவது போல நாம் அடைந்த மனத் துன்பத்தை என் காதலர் நீக்காராயினும், அவர் இல்லாத ஊர் எனக்கு இனிமையற்றதாயுள்ளது எனத் தலைவி வருந்துவது போலப் பரத்தையும் வருந்துவதை அறியமுடிகின்றது.

**கண்ணுறு விழுமம் கை போல் உதவி,
நம் உறு துயரம் களையார் ஆயினும்,
இன்னாது அன்றே, அவர் இல் ஊரே²¹**

என்ற நற்றிணைப் பாடலடிகள் தலைவியின் மனநிலையை உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளது. மேலும், தீப்போன்ற பூவுடைய வேங்கை மரத்தைத் தெய்வம் காக்குமிடத்தில், பறவை நிறைந்த வயலில் அமைந்துள்ள பரணின் பக்கத்தில் அயலான் ஒருவன் செய்த கொடுஞ்செயலால் மனக்கவலை மிகவும் வருத்த, ஒருமுலையை அறுத்த திருமாவுண்ணி என்பவன் துயரத்தைக் கேள்விப்பட்டோர். வருத்தம் அடைந்தவராயினும் அவளை விரும்பியவர் ஒழிய மற்றவர் அவ்வளவு துன்பமடைந்திருக்க மாட்டார் என்கிறாள்.

**ஒரு முலை அறுத்த திருமாவண்ணிக்
கேட்டோர் அணையர் ஆயினும்,
வேட்டோர் அல்லது, பிறர் இன்னாரே²²**

என்று கூறுவதின்மூலம் தலைவன்மீது தான் மிகுந்த அன்பு வைத்திருப்பதாகவும், அவனைக் காணாமையாலும், அவன் இல்லாத ஊரில் இருப்பது துன்பம் எனவும், அவன் தனக்குத் தரும் துன்பம், அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தனக்கு மட்டும் தெரியும் என்றும் பிறருக்குத் தெரியாது என்றும் பரத்தை சொல்லாடுகிறாள். இதன்வழி பரத்தையர் இல்லம் தேடித் தலைவன் சென்றுள்ளான் என்பதும், பரத்தையர்கள் தலைவன் ஊரிலேயே இருந்தவர்கள் இல்லை என்பதும் புலனாகின்றது.

பரத்தை தலைவனை நொந்து சொல்லாடல்

பரத்தை விறலி, பாணர், தலைமகட்டுப் பாங்காயினர், தனக்குப் பாங்காயினர் மட்டுமன்றி, தலைவனிடமே நேரடியாகச் சொல்லாடுவதாக நற்றிணையில் ஒரு பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

அம்பி முதிர்ந்ததும் புன்னை மரத்தின்கீழ்க் கொண்டு போய்க் கட்டி விடுவது போல, பரத்தை முதிர்ந்தால் பாதுகாபாது அவள் இல்லத்திலேயே விட்டுவிடுவர் என்ற பொருள்படப் பேசுகிறாள்.

நல்ல எருது நடைச் சிறப்பு நீங்கியதனால் அதற்கு உரிமையானவரான உழவர் அதனை வைத்துத் தொழில் செய்யாது புல்லையுடைய தோட்டத்திலே விட்டுவிடுவர். அதுபோல, பெருந்தெய்வத்தின் ஆணைப்படி கூடிய ஆண்டுகள் பல கழிந்து போயின என்பதாலும், பாறையை அடுத்த துறையிடத்திலே கடல்நீர் அலைத்தலால் பக்கம் கொண்டு மோதப்பட்டு முதிர்ந்து தொழில் செய்ய உதவாது ஒழிந்தாலும் முரிந்த குறட்டையுடைய அம்பி என்னும் ஓடத்திற்கு நரிய வாசனையுடைய ஞாமல் மரத்தோடு சேர்ந்த புன்னைமரத்தின் அழகிய செழிப்பான நிழலிலே அந்த மரத்தின் அழகிய செழிப்பான நிழலிலே அந்த மரத்தின் குடமுழாப் போன்ற அடிப்பாகத்தில் அம்பியைக் கட்டிப் போடுவர். அத்தகைய துறையைச் சேர்ந்த ஊரானாகிய தலைவனிடம் பரத்தை,

..... நன்றும்
விழுமிதின் கொண்ட கேண்மை நவ்விதின்
தவறும் நற்கு அறியாய் ஆயின், எம் போல்,
ஞெகிழ் தோள், கலுழ்ந்த கண்ணர்,
மலர் தீய்ந்தணையர், நின் நயந்தோரே²³

என்று நொந்து கொள்கிறாள். நட்பு தவறிப் போகும் என்பதனை நன்கு அறியாமற் போனால், உன்னை விரும்புவோர் பெருந்துன்பம் அடைவர். எம்மைப் போல், நெகிழ்ந்தோரும் அழகு கண்ணும் உடையவராய்,

மலர் தீய்ப்பட்டுத் திய்ந்து போனது போன்ற நிலையை அடைவர் என்கிறாள். தலைவன் யாருக்கும் உண்மையில்லாதவனாய் நடந்துகொள்ளும் போது, அவன்மீது உண்மையான அன்பு கொண்டவர்கள் மலரில் தீப்பட்டது போலத் துண்பமடைவர் என வருந்துகிறாள். இங்கு பரத்தை தன்னை மட்டும் நினைத்து வருந்துவில்லை, தலைவன்மீது அன்பு வைத்த அனைத்து உள்ளங்களையும் நினைத்தே வருந்துகிறாள் என்பது அறியப்படுகின்றது.

தனக்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லாடியது

விழாக்காலங்களில்தான் பரத்தையரிடம் தலைவன், விழா முடிந்தவுடன் தம்மில்லம் சேர்ந்தான். இல்லத்தில் தம் தலைவியருடன் தங்கலாளான். இதனால், பரத்தை மனம் வருந்தினாள். இல்லப் பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களைப் பார்த்துக் கொண்டனர். இதனைப் பரத்தை தனக்கு வேண்டியவர்களிடம் சொல்லி வருந்துகிறாள். விழா முடிந்த காலத்தில் ஒரு பரத்தை அசையும் அல்குவில் தழையுடையணிந்து தெருவில் சென்றாள். அதற்கே இவ்வூரில் கல் என்று ஒலியுண்டாயிற்று. பழைய வெற்றியுடைய வல்வில் ஓரியைக் கொண்டு திருமுடிக்காரி புருந்த போது பகைவர் புலத்து ஒப்பற்ற பெருந்தெருவில் பேரிரைச்சல் ஏற்பட்டது. அவ்வொலிபோல இவ்வூரிலும் உண்டாயிற்று. அது கொண்டு ஆய்ந்த வளையையும் மாந்தளிர் போன்ற உடல் அழகினையும் உடைய இல்லத்துப் பெண்கள் காவல் செறியச் செய்து தம் கணவன்மார்களைப் பாதுகாத்துச் சிறப்படைந்தனர் என்கிறாள். இதனை,

**எழில் மா மேனி மகளிர்
விழுமாந்தனர், தம் கொழுநரைக் காத்தே²⁴**

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன. பரத்தை தலைவியின் அழகுநலன் கெடுவது இரங்கத்தக்க செயல் என்று வருந்திப் பேசுகிறாள். விழாவிற்குச் செல்லும் தம்மைத் தலைவன் கண்டால் ஏற்றுக் கொள்வான். இதனால் அழகிய வலிமையான தோள்களையுடைய தலைவி வருத்தமடைவாள். எனவே நான் விழா நடக்கும் இடத்திற்குச் செல்லாமல் வீட்டிலேயே இருந்து விட்டேன் என்பதை,

**யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்,
வரையாமையோ அரிதே வரையின்
வரைபோல் யானை, வாய்மொழி முடியன்
வரைவேய் புரையும் நல்தோள்
அளிய தோழி: தொலையந பலவே²⁵**

என்ற பாடல்வழி அறியலாம். பரத்தையின் இச்சொல்லாடல் தலைவனால் தலைவிக்கு ஏற்படும் தீங்கை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளமையை

அறியமுடிகின்றது. தலைவியின் நலன் கருதி, தான் விழா நடக்கும் இடத்திற்குச் செல்லவில்லை என்ற பரத்தையின் கூற்று ஒரு பெண்ணுக்குத் தீங்கு செய்ய மனம் இடந்தராமையையும், தலைவனின் இழி செயலையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது என்பது விளங்குகின்றது. இவ்வாறாக, ஆண்கள் தான் தவறான ஒழுக்கம் மேற்கொண்ட நிலையில், பெண்கள் பொறுமையுடையவர்களாக விளங்கியிருக்கின்றனர் என்பது புலனாகின்றது.

இத்தகைய கருத்துக்களால் பரத்தையர், தலைவனைத் தனது கட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர் என்பதை அறியலாம். பொருளுக்காகத் தலைவனை விரும்பியவராய் இல்லாமல் தலைவிக்கு அறிவுரை கூறுபவர்களாகவும், தலைவனைக் கிண்டல் செய்து ஆளுமை செலுத்தியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மொத்தத்தில் குடும்ப நெறிக்கு மாறாகப் பரத்தைமைச் செயலில் ஈடுபட்டவர்களில் பெண்களிலும் ஆடவரே சமூக மதிப்பு இழந்தவர்களாகக் காணத் தோன்றுகின்றனர் என்பது அறியப்படுகின்றது.

முடிவுரை

ஒரு நிலத்திற்குரிய திருமணமான தலைவன் மற்றொரு நிலத்துத் திருமணமாகாத பெண்ணோடு கொண்ட தொடர்பு பரத்தைமைக்கு வழிவகுத்தது என்றும், பிறநாட்டிலிருந்து போர்க்காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட பெண்களே பரத்தையர் எனப்பட்டனர் என்றும் இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. எனினும் பரத்தையர் தமிழ்நாட்டுப் பெண்களே கண்டறியப்பட்டது.

பரத்தையர் தங்களை நன்கு அழகுபடுத்திக் கொண்டனர். பரத்தையரைத் தலைவனிடம் கொண்டு சேர்க்கும் பணியை விறலி மேற்கொண்டிருந்தாள். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்றொழுக்காமல், பலரிடம் பரந்த தீயொழுக்கம் மேற்கொள்ளாதல், பரத்தைமை எனச் சுட்டப்பட்டது. அழகுபடுத்திக் கொள்ளாதல், சொல்லால் வசப்படுத்துதல், கோபமின்றித் தலைவனின் சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்ளாதல் ஆகிய பண்பால் ஆடவரைத் தம்வசம் பிணிக்க முயற்சித்துள்ளனர் பரத்தையர் என்பது அறியப்பட்டது. இவர்தம் வாழ்வு பிடிப்பில்லாத் துயர வாழ்க்கையாகவே அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆடவர்களில் சிலர் தலைவியைத் தவிர காமக்கிழத்தியர், காதற்பரத்தையர், சேரிப்பரத்தை போன்ற பிறரிடமும் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். தீயொழுக்கம் வைத்துக் கொண்ட தலைவனை எள்ளி நகையாடியும், அவன்மீது உரிமை கொண்டடியும் தலைவியின் நிலைக்காக வருத்தியும் பரத்தையர் வாழ்ந்துள்ளனர்.

அவர்கள் தலைவன்மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டவர்களாகவும், தலைவன் தனக்குரியவன் என்று கூறிக் கொண்டாலும் தலைவிக்குக் கிடைத்த உரிமைகளான, தலைவனைக் கடிதல் மக்கப்பேறு போன்ற செயல்கள் முழுமையாகப் பரத்தையருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது பரத்தையர் சொல்லாடலின் வழி அறியப்பட்டது.

சான்றெண் குறிப்புகள்

- தொல். பொருள்., நூ.1421.
மேலது., நூ.1422.
கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், அ.மா.பரிமணம் (ப.ஆ.), நற்றிணை, பா.198.
அகப்பொருள் விளக்கம், நூ.111.
மேலது., நூ.104.
பால, பரி, நற்றிணை, பா.29.
தொல். பொருள். கற்பு., நூ.2.
அ.தட்சிணாமூர்த்தி, தமிழர் நாகரிகமும் பயன்பாடும், ப.68.
பால, பரி, நற்றிணை, பா.66.
மேலது., பா.143.
இரா.ஜெகதீசன் (ப.ஆ.), நற்றிணை ஆய்வுக்கோவை, ப.794.
பால, பரி, நற்றிணை., பா.184.
வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.93.
பால, பரி, நற்றிணை, பா.271.
மேலது., பா.279.
மேலது., பா.293.
மேலது., பா.305.
வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.96.
பால, பரி நற்றிணை, பா.2.
ஆ.வள்ளல் முருகன், சமூகத்தள கட்டமைப்பும் பெண் இருட்டடிப்பும், ப.133.
பால, பரி, நற்றிணை, பா.324.
மேலது., பா.394.
பால, பரி. நற்றிணை, பா.59.
இரா.ஈஸ்வதி, தொல்காப்பியத்தில் கூற்றுக் கோட்பாடு, ப.77.
பால, பரி, நற்றிணை, பா.146.

துணைநூற் பட்டியல்

- இலக்குவனார், சி. தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி. சாரதா மாணிக்கம் பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
சுப்பிரமணியன், ச.வே. சங்க இலக்கியம் அறிமுகம். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
சுப்புரெட்டியார், ந. அகத்திணைக் கொள்கைகள். பாரி நிலையம், சென்னை, 1981.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. (உ.ஆ.). நற்றிணை மூலமும் உரையும். மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை, 2018.

மாணிக்கம், வ.சுப. தமிழ்க்காதல். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.

வசந்தாள், த. தமிழிலக்கியத்தில் அகப்பொருள் மரபுகள் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1990.

ஜீவா, மு. சொல்லாடல்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2010.

ஜெயக்குமார், சி. (ப.ஆ.). திருக்குறள் மூலமும் உரையும் (பரிமேலழகர் உரை). அருணா பப்ளிகேன்ஸ், சென்னை, 2020.

Jan Blommert. Discourse A Critical Introduction. Cambridge University Press, Cambridge, 2005.

ta.wiktionary.org.

References

Ilakkuvanar, S. Tholkappiya Aairaiichi. Saratha Manickam Pathippagam, Chennai, 2009.

Subramanian, S.Ve Sanga Ilakkiyam Arimugam. Manivasagar Pathippagam, Chennai, 2006.

Subbureddiyar, Na. Akathinai Kolkaikal. Pari Nilayam, Chennai, 1981.

Balasubramanian, Ku.Ve (Ed.). Natrinai Moolamum Uraiym. Meyyappan Pathippagam, Chennai, 2018.

Manickam, Va.Suba. Tamil Kathal. Saratha Pathippagam, Chennai, 2010.

Vasanthal, Tha. Thamilailakkiyathil Agaporum Marapugam Oru Varalatra Paarvai. University of Madras, Chennai, 1990.

Jeeva, M. Solladalgal. Ulaga Thamilaiachi Niruvanam, Chennai, First Edition, 2010.

Jayakumar, C. (Ed.). Thirukkural Moolamum Uraiym (Parimelalagar Urai). Aruna Publications, Chennai, 2020.

Jan Blommert. Discourse A Critical Introduction. Cambridge University Press, Cambridge, 2005.

ta.wiktionary.org.

Author Details

S. Davamani, (Ref.No: 3664/Ph.D.K8/Tamil/Part Time/ Confirm/July 2017/dt:10.06.2019), Ph.D. Research Scholar (Part-Time), Department of Tamil, H.H. The Rajah's College (Autonomous), Pudukkottai, (Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India.

S. Amutha, Research Advisor – Associate Professor, Department of Tamil, Rajah Serfoji Government Arts College (Autonomous), Thanjavur, Tamil Nadu, India, (Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India.

A. Senthamaraianni, Associate Professor, Department of Tamil, H.H. The Rajah's College (Autonomous), Pudukkottai, Tamil Nadu, India, (Affiliated to Bharathidasan University), Tamil Nadu, India.